

vort Vædringsforslag, som den højtærede Minister omtalte, hort af sig selv. — Jeg skal til Slutning endnu kun gøre en ganske almindelig Bemærkning. Jeg tror, det maa siges, at hvert enkelt Medlem af Udvalget har bestræbt sig for at faa en Lov frem, der virkelig kunde stærme ikke blot de smaa Jagtinteresser, men ogsaa de store. Det have vi ærlig bestræbt os for alle sammen, og vi tillægge Forslaget den Betydning, det fortjener, navnlig ogsaa for de store Jagtejeres Bedkommende, men paa den anden Side kunne vi ikke tillægge det saa stor Betydning, at andre vigtigere Interesser skulle tilfidsesettes, og derfor vil jeg endnu en Gang bede de Herrer om ikke at lade sig afholde fra at stemme for Vædringsforslaget, fordi det muligvis ikke har en heldig Uffattelse. En Vædring kan jo let ske mellem 2den og 3dje Behandling.

Th. Nielsen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg agter at gøre til det ærede 2det Medlem for 2den Kred (N. Hansen). Han fremhævede jo meget stærkt, og det skulde formodentlig ogsaa være det rigtigste, at Dyrene ikke led mere ved at blive stude om Søndagen end om Hverdagen. Den ærede Landstingsmand har allerede faaet Svar, idet den ærede Minister bemærkede, at Søndagen er tillige en Øvelsesdag for Sægerne, navnlig for dem, der endnu ikke ere Sægere; de mange unge Mennester, som ikke ere Sægere, benytte den som Øvelsesdag, og navnlig af dem er der mange, som anfjyde og faare Dyrene, hvorved de forvoldte dem Lidelser, som ikke paaføres Dyrene, naar det er rigtige Sægere, der gaa paa Jagt. Dette til Svar paa det ærede Medlems Bemærkninger herom. — Dernæst bemærkede den ærede Landstingsmand, at Husmændene, naar de gaa paa Arbejde hos andre, vilde vanskelig faa fri for at gaa paa Jagt. Det kan den ærede Landstingsmand have ganske Ret i, men jeg tillader mig at tro — i hvert Fald gælder det vore Husmænd ovre i Sjælland —, at de, der gaa paa Arbejde de 6 Dage, ikke ere dem, der gaa paa Jagt den syvende Dag. — Endelig bemærkede den ærede Landstingsmand, at man kunde ikke være oprigtig Demokrat, naar man stemte for Uffattelsen af Søndagsjagten. Hvad det har med Demokratiet at bestille, begriber jeg ikke; jeg vilde snarere sige det ombvendte, men da jeg ikke agter at blande Demokrati eller Ikke-Demokrati ind i dette, skal jeg ikke gøre det, thi ellers vilde jeg være fristet til at sige det ombvendte. Jeg hørte en Gang, da vi behandlede Helligdagsloven, at de, der ikke vilde stemme for, at

Valgdagen kunde blive fri eller for at indføre en saadan Bestemmelse i Helligdagsloven, ikke vare rigtige Demokrater. Jeg tror gerne, at det ansøgte nogle en Tid at høre, at de ikke vare rigtige Demokrater, naar de ikke vilde gaa ind paa at sætte Valgdagens Frigivelse ind i Helligdagsloven. Men mig skal det ikke ansøgte at høre, at man ikke kan være oprigtig Demokrat, fordi man er imod Søn- og Helligdagsjagt. Det har slet ikke med den Ting at bestille. Jeg giver for Resten den ærede Minister Ret deri, at i Egenkab af Helligdagslov kan man ikke komme videre end til at frede under Kirketiden; men jeg har heller ikke særlig paaberaabt mig det Synspunkt; jeg har netop særlig fremhævet, at der var gjort en Begyndelse i Helligdagsloven, og at man kunde gaa videre ogsaa i denne Retning, at man kunde stasse helt Fred under Kirketiden. I øvrigt bemærkede jeg udtrykkelig, at det var særlig fra et humanit Standpunkt, at jeg var kommen til at tænke paa, at man skulde stasse Fred ogsaa i den Henseende paa Helligdage. Det er jo ellers i høj Grad sørgeligt, at der ikke maa være en eneste oprigtig Demokrat i England efter den ærede Landstingsmands Mening, thi saa vidt mig bekendt er der der fuldstændig Fred om Søndagen for Jagt. Der maa altfaa ikke være mange oprigtige Demokrater i England.

Casperen: Det er kun en kort Bemærkning jeg vil gøre med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 18. Hele Udvalget er enig om denne Vædring, der bliver altfaa ingen Ufftemning derover, medmindre der fremkommer en Udtalelse derom, og jeg vil derfor tillade mig at anmode den højtærede Formand om at lade stemme om denne Vædring. Det forekommer mig, at som Vædringen her er affattet, altfaa som et Forbud mod Nattejagten, er den urigtig. Jeg kan godt forstaa, at man vil komme Krybskytteriet til Livs gennem den Vædring, men man rammer mere end det, man rammer ved Siden af. Jeg skal tillade mig at fremføre nogle Eksempler. Jeg har en Have, og rundt omkring særdes Dyr. Dyrene gaa ind i Haven om Natten, de gaa ikke ind om Dagen. Den højtærede Minister talte om, at de lige saa godt gif ind om Dagen (Søndensrigsministeren [Singerløv]: Ja, paa Markerne) ja, men i Haven gaa de kun ind om Natten. De ødelægge mine Frugttræer; maa jeg spørge: Er jeg da ikke berettiget til at statuere et Eksempel, om jeg saa maa sige? Men jeg har ikke Lov til at udøve Nattejagt efter dette Forslag her.